

बाष्पार्चितम् मातृविलापम्

हा ! प्रस्रवति अम्बायाः जयनात् निकामं
 आसीत् सा पाटलतनु बालिका ननु शूनं
 कल्हाशयुष्यमिव मञ्जुलं जयनक्षयम्
 मृदुलाधरः कोकनक्षमिव अतिमोहनम् ।

सर्वश्वलप्रिया सर्वमेलप्रिया बालिका
 अधुनापि चीडा मातृहृदये सा शाशिका
 अजति मुहुर्मुहुः पुत्रीनामं सकामं माता
 मातृविशहं वर्षति सार्धं प्रकृतिमाता ।

प्रचण्डवातसङ्कुलं शायं शगाङ्कं
 पतन्ति अश्रूणि चिताम्बशत हा ! शीघ्रं
 मृशजध्वनि सर्वत्र वर्षाद्यनानाम्
 मनीषिन ! प्रकृतिमातुः बाष्पमिदम् ।

अनृत्यत् पुत्री धृत्वा क्षौमं नूतनरुचिं
 अगाथत् कोकिलानन्दकूजनमिव श्मथं
 शक्ति श्मृत्य तस्याः सौगन्धिकान्विता बाल्यं
 सा माता , पुत्रीमरणश्मरणा तु कठोरं ।

गगने मन्दिहासश्रुषिता शाशिकला
 मायादर्शनेन आननमाच्छादयति
 तव मातृहृदये विलापमकृश्यमानं
 हे मात ! निशाथियति तु मुखमाच्छादयति ।

आमोददायिनीः शशिकविलाशिनी
सोमकले मात ! नमोस्तुते सदाहं
न अवेत् तव शकनसम्मिश्रमिदं
वायु श्वसनयोग्यं किन्तु सर्पविषं ।

मूतनजाज्वल्यकिशोर्गुम्फित दीप्त्या
आति सुमुखे च स्फटिकनिर्मलबाष्पं
कृशतनुः माता शक्ति कर्णकठां
प्रतिफलति प्रकृतिमाता विलापमिदं ।